¶ Corr. Rom.] In hoc & in ſequenti Capitulo addita ſunt nonnulla ex originali, in quo tamen longè copioſiùs, & clariùs hæ ſententiæ exponuntur.

XXXII. Idem Augustinus in homilia 11. [c. an. 410. in Africa.]

x In Concione ad Catechumenos, verbis hinc inde collectis. y al. ſplendidum.

PRinceps x vitiorum omnium, dum vidit Adam ex limo terræ ad imaginem Dei factum, pudicitiâ ornatum, temperantiâ compoſitum, charitate circumdatum y, primos parentes illis donis, ac tantis bonis exſpoliavit, inſuper & peremit. Namque cùm homini abſtuliſſet pudicitiam, continentiam, charitatem, immortalitatem; dominio ſuo eum obſtrinxit. & paulò pòſt. §. 1. Adam amiſſâ temperantiâ intemperans effectus eſt: perdita charitate malus inventus eſt.

XXXIII. Item Ambrosius lib. 6. Epiſt. 41. ad Sabinum. [c. an. 390. Mediolani.]

QUando Adam ſolus erat, non eſt prævaricatus: quia mens ejus adhærebat Deo.

XXXIV. Item Idem ad eumdem, eodem libro, Epiſt. 42. [c. an. 390. ibid.]

PRimus homo erat opus Dei recens, confabulator aſſiduus, civis Sanctorum, complantatus α virtutibus.

¶ Corr. Rom. α Complantatus.] In vulgatis erat, Angelorum complantatus, quæ vox abeſt à multis manuſcriptis, & ab originali.

XXXV. Idem in Hexameron, lib. 6. c. 7. [c. an. 389. ibid.]

ILla anima à Deo pingitur, quæ habet in ſe virtutum gratiam renitentem, ſplendoremque pietatis. Illa anima benè picta eſt, in qua elucet Divinæ operationis effigies. Illa anima benè picta eſt, in qua eſt ſplendor gloriæ, & Paternæ imago ſubſtantiæ. Secundùm hanc imaginem Adam
z Abſunt ab orig. ante peccatum [depictus z fuit:] ſed ubi lapſus eſt, depoſuit imaginem cæleſtis: ſumpſit terreſtris effigiem.

XXXVI. Idem de fuga Seculi, c. 4. [an. 387. ibid.]

SImilem Dei eſſe, eſt habere juſtitiam, habere ſapientiam, & in virtute eſſe perfectum.

XXXVII. Idem, libro ſecundo de Jacob, & vita Beata, c. 5. [c. an. 387. ibid.]

a Job. 29. SApiens numquam inanis eſt, ſemper in ſe habens amictum prudentiæ; qui poteſt dicere a, juſtitiam induebam, & veſtiebam judicium: ſicut dixit Job. Namque hæc mentis ſunt interna velamina: quæ nemo alius poteſt auferre, niſi cùm aliquem ſua culpa deſpoliat. Denique ſic deſpoliatus Adam nudus inventus eſt.

XXXVIII. Idem in libro de Iſaac, & Anima, c. 5. [c. an. 387. ibid.]

SEd nec Adam primus α nudus erat; quando eum innocentia veſtiebat.

¶ Corr. Rom. α Primus.] In originali eſt, primò. Sed ob Gloſſam non eſt mutatum. Vox autem, homo, quæ in vulgatis ſequebatur, abeſt etiam à multis manuſcriptis.

XXXIX. Idem in libro de Paradiſo, c. 13. c. an. 375. ibid.]

b Et. orig. c Gen. 3. UT b cognoverunt c, quòd nudi eſſent. Et antè quidem nudi erant: ſed non ſine Virtutum Integumentis.

Gratian. „ Opponitur etiam illud, quod omnis clamat autoritas: ſi ſic permanſiſſet, ut erat ante peccatum; eſſet tranſlatus in gloriam, quam habituri ſunt Sancti: ſed nemo adultus ſine charitate intrat: Charitatem ergo habebat.

„ §. 1. Item opponitur de Moyſe, cujus fidem Apoſtolus
d Heb. 11. „ in Epiſtola ſua ad Hebræos d commendans, dignis præconiis ejus merita prædicavit: dum ſe negavit eſſe filium filiæ
e Exod. 2. „ Pharaonis e, malens affligi cum fratribus, quàm perfrui jucunditate temporalis palatii: dum fratri compatiens, Ægyptium ſabulo obruit: dum veritus animoſitatem Regis, Ægyptum reliquit: dum Divino vallatus auxilio, Regis furorem contempſit; atque in virtute ſignorum populum de Ægypto eduxit. Quæ omnia quibus laudibus ſunt efferenda, ſi tunc Charitas in eo non erat, cùm non ha-
f B. Greg. homilià 27. „ beat f aliquid viriditatis in ſe ramus boni operis, niſi procedat ex radice Charitatis? Quomodo autem Charitatem
g Exod. 33. „ non habebat, cui Dominus g facie ad faciem loquebatur; ſicut homo ſolet loqui cum amico ſuo? Quomodo Chari-
h Exod. 32. „ tatem non habebat, qui pro populo ſupplicans dicebat h: aut dimitte eis noxam hanc, aut me dele de libro tuo?
i Num. 16. „ An non Proximum diligebat, qui pro populo i ſe objiciens, illum ab interitu liberavit? An non diligebat Deum, qui
k Exod. 32. „ pro eo in vituli cultores k deſæviens, ipſius vituli caput in pulverem comminuit; atque ut in ſeceſſum projiceretur, aquâ miſtum Iſraëlitis bibendum dedit, nonnullos ex ejus cultoribus gladio feriri præcipiens, ut populum, cujus erat interitus major futurus, reconciliaret Deo? An non
l Num. 11. „ charitatem habebat, de cujus ſpiritu Dominus l accepit, & ſuper ſeptuaginta Seniores Iſraël præpoſuit? Qui tamen ad aquas contradictionis de Dei potentia, ſive de ejus benignitate dubitans, cùm cetera certâ fide promiſiſſet, producturus aquam de petra, diffidenter excrepuit dicens m: m Num. 20.
Numquid de petra hac potero vobis educere aquam? Quod nulli leve videatur, cùm in pœnam delicti ejus, ſibi, & Aaron à Domino dictum ſit: Quia non exaudiſtis vocem meam, ut glorificetis me coram filiis Iſraël, non introducetis populum hunc in terram, quam dedi eis. §. 2. An charitatem non habebat Aaron, quando fratri n coadjutor n Exod. 4.
datus eſt, ut eſſet os ejus ad populum, ut per eum ſigna fierent in Ægypto? Qui tamen in cultura o vituli poſteà o Exod. 32.
conſenſum populo adhibuit. An charitatem non habebat, quando ex omni multitudine filiorum Iſraël p ſolus à Do- p Num. 16.
mino electus eſt, ut pontificatu ante eum fungeretur? Si charitatem non habebat, bonus non erat: Si autem bonus non erat, cur præ ceteris à Domino in Pontificem electus eſt? An charitatem non habebat, quando pro populo cum thuribulo incendio ſe oppoſuit, & iram Dei placavit? Et tamen, ut præmiſſum eſt, ad aquas contradictionis iram Domini adversùm ſe poſteà provocavit.

„ §. 3. Numquid etiam David q charitatem non habuit, q 1. Reg. 16.
ſuper quem Spiritus Domini à die unctionis directus eſt? An fortè dicetur eſſe directus ſuper eum, ut ex tunc gratiam prophetandi haberet, non ut ex eo gratiam Divinæ dilectionis acciperet? Quod abſurdum planè videtur de eo ſentire, de quo Dominus ait r: Inveni hominem ſecun- r Act. 13.
dum cor meum. Quomodo etiam charitatem non habebat, qui quærenti animam ſ ſuam pepercit? qui oram chlamy- ſ 1. Reg. 24.
dis ejus præſcidit, poſteà cor ſuum graviter percuſſit clamans: Quem perſequeris Rex Iſraël, canem mortuum, & culicem unum? Quomodo charitatem non habebat, qui mortem t inimici ſui tam graviſſimè tulit? Quomodo cha- t 2. Reg. 1.
ritatem non habebat, qui aquam de ciſterna Bethleem ſuorum periculo ſibi oblatam non bibit; ſed coram Domino libavit? Quomodo charitatem non habebat, qui irriſus u u 2. Reg. 6.
à Michol filia Saul, eò quòd ante Arcam Domini citharam, & pſalterium percutiens ſaltaſſet, ait: Ludam, & vilior fiam in oculis meis. Si charitatem non habebat, quâ conſcientiâ ſecurus imprecabatur ſibi ipſi dicens x: Si red- x Pſal. 7.
didi retribuentibus mihi mala, decidam meritò ab inimicis meis inanis? Si charitatem non habebat, qua temeritate juſtè ſe judicari rogabat, dicens y: Judica me Deus y Pſal. 35.
ſecundùm juſtitiam meam, & ſecundùm innocentiam meam ſuper me? Idem z: Judica me Domine, quoniam ego in z Pſal. 25.
innocentia mea ingreſſus ſum? Et tamen poſt tot, & innumera alia Divinæ & ſupernæ dilectionis indicia, quàm graviter deliquerit, nullus ignorat, qui Bethſabeæ a adul- a 2. Reg. 11.
terium, & Uriæ homicidium audivit. Cujus pœnitentiam ſi ſine charitate Domino obtulit, veram cordis contritionem non habuit. Quomodo ergo ſacrificium cordis contriti, & ſpiritus contribulati Domino promittere audebat, dicens b? b Pſal. 50.
Si voluiſſes ſacrificium, dediſſem utique: holocauſtis non delectaberis. Sacrificium Deo, ſpiritus contribulatus, &c. Denique cùm falſæ pœnitentiæ nulla à Deo promittatur remiſſio, quomodo à Propheta audire meruit c, Dimiſſum c 2. Reg. 12.
eſt tibi peccatum tuum, ſi veram cordis contritionem non habuit? Evidenter itaque apparet eum tunc charitatem habuiſſe, & ex charitate ſacrificium cordis contriti, & ſpiritus contribulati Domino obtuliſſe: alioqui temerariè poſtulaſſet d, Averte faciem tuam à peccatis meis, & cetera, d Pſal. 50.
quæ in eodem Pſalmo continentur; niſi odium mali, & dilectio boni ad humilitatem pœnitentiæ illum provocaſſet. De quo etiam Sanctus Ambroſius in libro de Iſaac, & Anima, c. 3. ſcribit dicens e: [Fugerat ſanctus David odia e Mutatis verbis, ſed incolumi ſententia.
Saul Regis, non relinquens terras, ſed declinans contagia Regis immitis, & ſuperbi: quia mens ejus adhærebat Deo, cui f ſine charitate nullus adultus adhærere poteſt. Et ta- f Sent. 3. diſt. 30.
men, quàm graviter in populi dinumeratione g poſteà de- g 2. Reg. 24. & 1. Paralip. 21.
liquerit, ipſius delicti pœna indicavit. §. 4. Item ſecundùm hanc ſententiam, qui criminaliter deliquerit, veram peccatorum remiſſionem in Baptiſmo conſecutus non eſt, ſive in annis infantiæ, ſive adultus ad Baptiſmum acceſſit: quia Dei amorem non habuit, ſine quo nemo umquam invenit gratiam: atque ita ſecundùm hæreſim Joviniani ſi verè ex aqua, & Spiritu Sancto quis renatus fuerit, ulterius criminaliter peccare non poteſt: vel ſi criminaliter peccat, aquâ tantùm, non ſpiritu probatur eſſe renatus. Cui ſententiæ illud Epiſtolæ Joannis conſentire videtur h: Omnis, qui natus eſt ex Deo, peccatum non h 1. Joan. 3.
facit; quoniam ſemen ipſius manet in eo: & non poteſt peccare, quia ex Deo natus eſt. In hoc enim manifeſti ſunt filii Dei, & filii Diaboli. Et in fine Epiſtolæ: Omnis, qui natus eſt ex Deo, non peccat: ſed generatio Dei conſervat eum, & malignus non tangit eum. Verùm hæc autoritas Apoſtoli, quantùm illi ſententiæ faveat, atque illa ſecta erroris quantùm veritati ſit adverſa, oſtendit ſcribens

XL. Hieronymus contra Jovinianum, lib. 2. in princ. [an. 390. in Palæſtina.]

SI enim, inquit i, omnis, qui natus eſt ex Deo, non pec- i Omiſſis aliquot verbis.
cat, & à Diabolo tentari non poteſt; quomodo præcipit, ut caveant, ne tententur? dicens k: Filioli cuſtodite vos k 1. Joan. 5.
à ſimulacris: & in eadem rurſus Epiſtola l: Si dixerimus, l 1. Joan. 1.
quia peccatum non habemus; ipſi nos ſeducimus, & veritas in nobis non eſt. Si confiteamur peccata noſtra; fidelis, & juſtus eſt, ut remittat nobis peccata noſtra, & mundet nos ab omni iniquitate. Si dixerimus, quia non peccavimus; mendacem facimus eum, & verbum ejus non eſt in nobis. Exiſtimo, quòd Joannes baptizatus ad baptizatos ſcripſerit, & quòd omne peccatum à Diabolo ſit. Ille peccatorem ſe confitetur, & ſperat remiſſionem, poſt Baptiſma, peccatorum. Et Jovinianus meus dicit: [Ne tangas me, quoniam mundus ſum.] Quid ergo? Contraria ſibi Apoſtolus loquitur? minimè. In eodem quippe loco,
m 1. Joan. 2. cur hoc dixerit, ſtatim ediſſerit m: Filioli mei hæc ſcribo vobis, ut non peccetis: ſed & ſi quis peccaverit, Advocatum habemus apud Patrem, Jeſum Chriſtum juſtum: & ipſe eſt propitiatio pro peccatis noſtris: non pro noſtris autem tantùm, ſed etiam pro totius Mundi. Et in hoc ſcimus, quòd cognovimus eum, ſi mandata ejus obſervemus. Qui dicit ſe noſſe Deum, & mandata ejus non cuſtodit, mendax eſt, & in eo veritas non eſt. Qui autem ſervat verbum ejus, verè in hoc Charitas Dei perfecta eſt. In hoc ſcimus, quoniam in ipſo ſumus. Qui dicit ſe in ipſo manere; debet, ſicut ille ambulavit, & ipſe ambulare. Propterea, inquit, ſcribo vobis filioli mei, omnis, qui natus eſt ex Deo, non peccat, ut non peccetis: & tamdiu ſciatis vos in generatione Domini permanere, quamdiu non peccaveritis: immò, qui in generatione Domini perſeverant, peccare non poſſunt. Quæ enim communi-
n 2. Cor. 6. catio n luci, & tenebris? Chriſto, & Belial? Quomodo dies, & nox miſceri non quærunt: ſic nec juſtitia, & iniquitas; peccatum, & bona opera; Chriſtus, & Antichriſtus. Si ſuſceperimus Chriſtum in hoſpitio noſtri pectoris, illicò fugamus Diabolum. Si peccaverimus, & per peccati januam ingreſſus fuerit Diabolus; protinùs Chriſtus rece-
o Pſal. 50. dit: unde & David poſt peccatum o: Redde mihi, ait, lætitiam ſalutaris tui; ſcilicet, quam peccando amiſerat.
p 1. Joan. 2. Qui dicit p ſe noſſe Deum, & mandata ejus non cuſtodit; mendax eſt, & in eo veritas non eſt. Chriſtus ve-
q Joan. 14. ritas appellatur: Ego ſum, inquit q, via, & veritas, [& r
r Abſunt à B. Hieronymo. vita.] Fruſtrà nobis in eo plaudimus, cujus mandata non
ſ Jac. 4. facimus. Scienti bonum ſ, & non facienti illud, pecca-
t Jac. 2. tum eſt. Quomodo corpus t ſine ſpiritu mortuum: ſic & fides ſine operibus mortua eſt. Nec grande putemus unum Deum noſſe, cùm & Dæmones credant, & contremiſcant.
u Joan. ibid. Qui dicit u ſe in ipſo manere, debet, ſicut ille ambula-
4. Pars. vit, & ipſe ambulare. §. 1. Eligat adverſarius è duobus, quod vult: optionem enim damus: manet in Chriſto, an non manet? Si manet, ita ergo ambulet, ut Chriſtus. Si autem temerarium eſt ſimilitudinem virtutum Domini polliceri; non manet in Chriſto; quia non ingreditur, ut
x 1. Pet. 2. Chriſtus. Ille peccatum x non fecit, neque inventus eſt dolus in ore ejus: qui cùm malediceretur, non remaledixit, & tamquam agnus coram tondente, ſic non aperuit
y Joan. 14. os ſuum: ad quem venit y Princeps Mundi iſtius, & in-
z 2. Cor. 5. venit in eo nihil: qui cùm peccatum z non feciſſet, pro nobis peccatum eum fecit Deus. Nos autem juxta Epiſto-
a Jac. 5. lam Jacobi a multa peccamus omnes: & nemo mundus à
b Abeſt ab orig. peccatis, nec infans b, ſi unius quidem diei fuerit vita
c Job. 14. ex LXX. ejus. Quis enim gloriabitur caſtum c ſe habere cor? aut
d Prov. 20. quis confidet mundum d ſe eſſe à peccatis? tenemúrque
e Rom. 5. rei e in ſimilitudinem prævaricationis Adæ. Unde & Da-
f Pſal. 50. vid f: Ecce, ait, in iniquitatibus conceptus ſum, & in
g Job. 9. ex LXX. quibusdam omiſſis. delictis concepit me mater mea. Et Beatus Job g: Si fuero juſtus, os meum impia loquetur: & ſi ſine crimine, pravus inveniar: & ſi purificatus in nive, & lotus mundis manibus, ſatis me ſorde tinxiſti, & execratum eſt me veſtimentum meum. Verùm, ne penitùs deſperemus, arbitrantes nos poſt peccata Baptiſmi non poſſe ſalvari, ſtatim
h Joan. ibid. hoc ipſum temperat h. Et ſi quis peccaverit, Advocatum habemus apud Patrem, Jeſum Chriſtum juſtum: & ipſe eſt propitiatio pro peccatis noſtris: non pro noſtris autem tantùm, ſed etiam pro totius Mundi. Hoc ad credentes poſt Baptiſma loquitur: & Advocatum pro delictis eorum Dominum pollicetur. Nec dicit ſi quid peccaveritis, Advocatum habetis apud Patrem, Chriſtum; & ipſe eſt propitiatio pro peccatis veſtris; ne eos diceres non plena fide Baptiſma conſecutos: ſed, Advocatum, inquit, habemus apud Patrem, Jeſum Chriſtum: & ipſe eſt propitiatio pro peccatis noſtris: & non ſolùm pro Joannis, illorúmque peccatis, ſed etiam, pro totius Mundi. In toto autem Mundo & Apoſtoli ſunt, omnéſque credentes. Ex quibus liquidò comprobatur poſt Baptiſma poſſe peccari. Fruſtrà enim habemus Advocatum Jeſum Chriſtum, ſi peccari
i Joan. 13. non poteſt. Petrus Apoſtolus, ad quem dictum fuerat i:
k Matth. 16. Qui lotus eſt, non neceſſe habet, ut iterùm lavet: & k, Tu es Petrus, & ſuper hanc petram ædificabo Eccleſiam
l Luc. 22. meam: ab ancilla perterritus negat. Et ipſe Dominus l: Simon, Simon, ecce, inquit, Satanas poſtulavit vos, ut cribraret ſicut triticum: ego autem rogavi pro te, ne deficeret fides tua. & infrà. §. 2. Si non peccamus poſt Baptiſma, cur nobis poſcimus peccata dimitti, quæ in Ba-
m Matth. 6. ptiſmate jam ſunt dimiſſa? Quid oramus, ne intremus m in tentationem, & ut liberemur à malo, ſi Diabolus tentare non poteſt jam baptizatos? Aliud autem eſt, ſi ad Catechumenos hæc oratio pertinet, & non convenit Fi-
n 1. Cor. 9. delibus, & Chriſtianis. Paulus n electionis vas caſtigat corpus ſuum, & in ſervitutem redigit, ne aliis prædicans, ipſe reprobus inveniatur. & infrà. §. 3. Ad Hebræos quoque
o Heb. 6. ſcribens ait o: Impoſſibile eſt enim eos, qui ſemel ſunt illuminati, & guſtaverunt donum Cæleſte, & participes facti ſunt Spiritûs Sancti, guſtaverúntque nihilominus bonum Dei verbum, virtutéſque ſeculi futuri, & prolapſi ſunt, renovari iterùm ad pœnitentiam, rursùs crucifigentes ſibimetipſis filium Dei, & oſtentui habentes. Certè eos, qui illuminati ſunt, & guſtaverunt Dei donum Cæleſte, & participes facti ſunt Spiritûs Sancti, guſtaverúntque bonum Dei verbum, negare non poſſumus Baptizatos. Si autem Baptizati peccare non poſſunt, quomodo nunc Apoſtolus dicit: Et prolapſi ſunt? Verùm ne Montanus p, & Novatus hìc ri- p De Montani ſectatoribus vide eumdem in Epiſt. ad Marcellam.
deant, qui contendunt non poſſe renovari per pœnitentiam eos, qui crucifixerunt ſibimet filium Dei, & oſtentui habuerunt; conſequenter hunc errorem ſolvit, & ait: Confidimus autem de vobis, dilectiſſimi, meliora, & viciniora ſalutis, tametſi ita loquimur. Non enim injuſtus eſt Deus, ut obliviſcatur operis veſtri, & dilectionis, quam oſtendiſtis in nomine ipſius, qui miniſtraſtis Sanctis ſuis, & nunc miniſtratis. Et reverà grandis injuſtitia Dei, ſi tantùm peccata puniret, & bona opera non ſuſciperet. Ità locutus ſum, inquit Apoſtolus, ut vos à peccatis retraherem, & deſperationis metu facerem cautiores. Ceterùm confido de vobis, dilectiſſimi, meliora, & viciniora ſalutis. Neque enim juſtitiæ Dei eſt, ut obliviſcatur bonorum operum, & miniſterii, quod propter nomen ejus exhibuiſtis, & exhibetis in Sanctos, & tantùm meminerit peccatorum. & paulò pòſt. §. 4. Liberi arbitrii nos condidit Deus, nec ad virtutes, nec ad vitia neceſſitate trahimur: alioquin, ubi neceſſitas eſt, nec damnatio, nec corona eſt. Sicut in bonis operibus perfector eſt Deus: non eſt enim q volentis, neque currentis, ſed miſe- q Rom. 9.
rentis, & adjuvantis Dei, ut pervenire valeamus ad calcem: ſic in malis, atque peccatis ſemina noſtra ſunt incentiva, & perfectio Diaboli. Cùm viderit nos ſuper fundamentum Chriſti r ædificare fœnum, ligna, ſtipulam; tunc ſup- r 1. Cor. 3.
ponit incendium. Ædificemus ergo aurum, argentum, lapides pretioſos: & tentare non audebit. Quamquam & in hoc non ſit certa, & ſecura poſſeſſio. Sedet quippe leo ſ in in- ſ Pſ. 9.
ſidiis, & in occultis, ut interficiat innocentem: & vaſa figuli t probat fornax, homines autem juſtos tentatio tribula- t Eccli. 28.
tionis. Et in alio loco ſcribitur u: Fili accedens ad ſervitu- u Eccli. 2.
tem Dei, præpara te ad tentationem. Rursùs idem Jacobus loquitur x: Eſtote factores verbi, & non auditores tantùm. x Jac. 1.
Si quis auditor eſt verbi, & non factor; iſte ſimilis eſt viro, qui conſiderat vultum nativitatis ſuæ in ſpeculo: conſideravit illum, & ſtatim recedens, oblitus eſt qualis ſit. Fruſtrà monuit, ut jungerent opera fidei, ſi poſt Baptiſma peccare non poterant. Qui totam Legem, inquit y, ſervaverit, y Jac. 2.
& peccaverit in uno; factus eſt omnium reus. Quis noſtrûm z abſque peccato? concluſit Deus a omnia ſub deli- z Joan. 8. a Rom. 11.
cto, ut omnibus miſereatur. Petrus quoque b: Novit, in- b 2. Pet. 2.
quit, Dominus pios de tentatione eruere. Et de falſis Doctoribus c: Hi ſunt fontes ſine aqua, & nebulæ turbini- c Pet. ibid.
bus exagitatæ, quibus caligo tenebrarum reſervatur. Superbiâ d enim vanitatis loquentes pelliciunt in deſideriis d al. Superba. orig.
carnis luxuriæ eos, qui paululùm effugerant, & ad errorem reverſi ſunt. Nonne tibi videtur pinxiſſe ſermo Apoſtolicus novam imperitiæ factionem. Aperiunt enim quaſi fontes ſcientiæ, qui cùm aquam non habeant doctrinarum, promittunt imbrem, velut nubes Propheticæ, ad quas perveniat veritas Dei, & turbinibus exagitantur Dæmonum, atque vitiorum. Loquuntur grandia, & totus eorum ſermo ſuperbia eſt (immundus eſt e autem apud Deum omnis, qui e Eſa. 22.
exaltat cor ſuum:) ut qui paululùm refugerant à peccatis, ad ſuum revertantur errorem, & ſuadent in luxuria ciborum, carníſque, delicias. Quis enim non libenter audiat: Manducemus f, & bibamus, & in æternum regnabimus? f 1. Cor. 15.
Sapientes, & prudentes, pravos vocant: eos verò, qui dulces ſunt in ſermonibus, plùs audiunt. Joannes Apoſtolus, immò in Joanne Salvator ſcribens Angelo Epheſi Eccleſiæ g: g Apoc. 2.
Scio, inquit, opera tua, & laborem, patientiam tuam, &c. & quia ſuſtinuiſti propter nomen meum, & non defeciſti: ſed habeo adversùm te, quòd charitatem tuam primam reliquiſti. Memor eſto, unde cecideris, & age pœnitentiam, & prima opera fac. Sin autem; veniam tibi, & movebo condelabrum tuum de loco, niſi pœnitentiam egeris. Similiter & ceteras Eccleſias, Smyrnam, Pergamum, Thyatiram, Sardis, Philadelphiam, Laodiciam, ad pœnitentiam provocat: & niſi revertantur ad opera priſtina, comminatur: & in Sardis paucos habere ſe dicit, qui non coinquinaverunt veſtimenta ſua, & ambulaturi ſunt cum eo in albis, quia digni ſunt. Cui autem dicit h: Memento unde h Apoc. 3.
cecideris. &: Ecce miſſurus eſt Diabolus ex vobis in carcerem, ut tentemini. &: Scio, ubi habitas, ubi ſedes eſt Satanæ. &: In mente habe, qualiter acceperis, & audieris. &: Serva, & pœnitentiam age. & reliqua? utique ei dicit, qui credidit, & baptizatus eſt, & ſtans quondam, corruit per delictum. §. 5. Paulisper de veteri Teſtamento exempla diſtuleram, quia ſolent, ubicumque contra eos facit, dicere i: Lex & Prophetæ uſque ad Joannem. Cete- i Matth. 11.
rùm quis ignorat k ſub alia l diſpenſatione Dei omnes retrò k Sup. XXXII. q. 4. quis ignorat.
Sanctos ejuſdem fuiſſe meriti, cujus nunc Chriſtiani ſunt? l al. altera.
Quomodo antè Abraham m placuit in conjugio; ſic nunc Vir- m Rom. 4.
gines placent in perpetua caſtitate. Servivit n ille Legi, & n 1. Cor. 10.
tempori ſuo: ſerviamus & nos Evangelio, & tempori noſtro, in quos fines ſeculorum decurrerunt. David electus ſecundùm cor Domini, qui omnes ejus fecerat voluntates, & qui in quodam Pſalmo dixerat o: Judica me Domine, quoniam o Pſ. 25.
ego in innocentia mea ingreſſus ſum, & in Domino ſperans